

Els presentem el PP

Continua l'enduriment de les posicions nacionalistes espanyoles. Un repàs als diaris dels últims dies, per exemple, permet fer una llarga llista d'iniciatives del govern del Partit Popular (PP) de signe reaccionari, encara que José María Aznar i els seus ministres mantinguen les formes i els missatges centristes que els han donat tan bons resultats electorals. Quan diem iniciatives reaccionàries volem dir totes aquelles que signifiquen un retrocés en el procés autonòmic o, encara més clarament, un fre a l'evolució d'Espanya cap a un estat de tipus plurinacional i plurilingüístic.

Els senyals d'evolució són clars en els casos del decret d'Humanitats, que pot envair competències dels governs autonòmics, o en la nova regulació dels horaris comercials, que també ho pot fer. I la modificació de la llei

d'immigració és també una iniciativa regressiva, que ignora la realitat actual i futura dels moviments migratoris a la península ibèrica. En fi, un desastre, que només s'explica per l'empenta d'un govern espanyolista i de dretes que acaba de guanyar unes eleccions per majoria absoluta i que té tota una legislatura per a fer el que li sembla, això sí, sempre que aconseguisca mantenir l'aparença de tarannà democràtic i moderat.

Les aparences no es poden mantenir en contra de les evidències, ni en contra de l'oposició, però el paper dels partits progressistes i nacionalistes a l'hora d'aturar el PP encara està per veure. Siga perquè se senten dèbils després de les eleccions del 12 de març (Convergència i Unió), perquè el debat intern els acapara (socialistes), o perquè són massa petits (nacionalistes d'esquerres), el PP no

troba una oposició política real a les seues iniciatives.

I el recurs a la mobilització cívica i social, paradoxalment, tampoc l'utilitzen les forces de progrés, sinó el mateix PP! Els sectors més durs de la dreta espanyolista, Aznar inclòs, són els que justifiquen la modificació de la llei d'immigració i fan campanya contra la normalització de la llengua catalana a la universitat (cal recordar que el cervell de l'atac judicial a les universitats Rovira i Virgili, Pompeu Fabra i Autònoma és un eurodiputat del PP, Aleix Vidal Quadras? o que dos dels polítics que han demostrat més incapacitat per a comprendre l'autonomia universitària també són del PP, Eduardo Zaplana i Carlos Fabra?)

De tota manera, malgrat la forta ofensiva espanyolista i el desconcert de les forces de progrés, encara hi ha espai per a la serenitat.

Perquè les polítiques nacionalistes excloents (llei d'immigració, decret d'humanitats...) poden fer molt de mal, però a mitjà termini estan destinades al fracàs. Sense anar més lluny, la mateixa política econòmica liberal del govern espanyol —la que fan, amb matisos, molts governs europeus— és contradictòria amb les pretensions neoespanyolistes. És una política que ens aboca a un escenari de grans canvis que no respectarà ni la parafernàlia espanyola ni les fronteres dels estats.

Ara que, si pot ser, que s'afanye. ■

“La mateixa política econòmica liberal del govern espanyol ens aboca a un escenari de grans canvis que no respectarà ni la parafernàlia espanyola ni les fronteres dels estats.”

GALERIA

71

Aterra OVNI, Observatori de Vídeos No Identificats

Joan Esculies

El CCCB presenta a Barcelona una mostra de vídeo independent.

OPINIO

11

L'Horta ja guanya dos a zero

Francesc Bayarri

13

Estepé respon

Fabià Estapé / Toni Canís

Nova economia...

Toni Canís

15

Amnèsia

Pau Viciano

16

Brava ortiga!

Martí Domínguez

17

Un llibre i un país

Josep M. Terricabras

18

Ali Agca i les mil pistes

Xavier Vinader

La detenció de Gussinski

Llibert Ferri

La democràcia...

Ramon Barnils

19

Ovidi Montllor

Isabel-Clara Simó

No sigueu així, home!

Salvador Cot

82

La senyora Cançó

Joan Francesc Mira